

Parlez-vous
Français!

MON MÉTIER DE RÊVES (MÓJ
WYMARZONY ZAWÓD)

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na III etapie edukacyjnym w szkole branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Mon métier de rêves (Mój wymarzony zawód)

Klasa / czas trwania lekcji

klasa I, 45 min

Cele

Komunikacyjne: Uczeń rozumie bardzo krótką wypowiedź dotyczącą zawodu oraz potrafi powiedzieć (w jednym lub dwóch krótkich zdaniach), jaki jest jego zawód i na czym polega.

Leksykalne: Uczeń rozumie i potrafi użyć słownictwa oznaczającego nazwy poszczególnych zawodów oraz związanego z czynnościami wykonywanymi w poszczególnych zawodach; rozumie i potrafi użyć słów kluczowych z nagrania.

Gramatyczne: Uczeń odróżnia formę żeńską i męską rzeczowników oznaczających zawód oraz potrafi poprawnie używać obu form; rozumie oraz potrafi zadać i odpowiedzieć na pytanie o wykonywany zawód.

Fonetyczne: Uczeń słyszy różnicę w wymowie męskich i żeńskich form rzeczowników oznaczających zawód oraz potrafi tę różnicę swobodnie odtworzyć.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń pracuje nad strategiami wybiórczego rozumienia ze słuchu: wyrabia nawyk zadaniowego podejścia do dokumentu autentycznego bez konieczności rozumienia wszystkich słów.

Wychowawcze: Uczeń potrafi współpracować w parze i z nauczycielem.

Metody/Techniki/Formy pracy

praca w parach, ćwiczenia wymowy, edurozrywka.

Środki dydaktyczne

tablica, filmik z krótkimi wypowiedziami na temat zawodów (np. <https://www.youtube.com/watch?v=ruRmgTDiPd8>), odtworzony z Internetu lub ściągnięty wcześniej, komputer lub laptop, zestawy kart z nazwami i definicjami zawodów.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji

Nauczyciel sprawdza listę obecności oraz proponuje grę: pisze na tablicy różne dwu-, trzy- i czterocyfrowe liczby, a zadanie uczniów jest odczytanie ich na głos po francusku. Wygrywa osoba, która odczyta liczbę najszybciej.

Wprowadzenie do nowego tematu: Nauczyciel pyta uczniów, kim chcieli zostać jako dzieci, wprowadzając niezbędne słownictwo: nazwy niektórych zawodów i wyrażenia pomocnicze, spisując je na tablicy (porozumiewanie się w j. obcych i rozwój inicjatywności/przedsiębiorczości).

Pierwsze oglądanie nagrania: Nauczyciel informuje uczniów, że za chwilę obejrzą krótkie nagranie sondy ulicznej. Mają określić temat sondy (o co pyta ankieterka). Po nagraniu nauczyciel sprawdza odpowiedzi.

Drugie oglądanie nagrania: Nauczyciel prosi uczniów, by obejrzeni filmik jeszcze raz, wybierając z listy zawodów spisanych na tablicy te, które pojawiły się na nagraniu.

Konceptualizacja: Nauczyciel prosi uczniów, żeby powtórzyli z nagrania dokładne pytania ankieterki (w tym celu może odtworzyć materiał jeszcze raz). Zapisuje na tablicy pytania, za pomocą których ankieterka pytała studentki o obecny zawód. Prosi uczniów o powtórzenie odpowiedzi ankietowanych i notuje odpowiedzi w formie pełnych zdań, zapisując rzeczownik oznaczający zawód w dwóch wersjach: męskiej i żeńskiej. Uzupełnia listę zawodów, wyjaśniając ich znaczenie w taki sposób, by sformułować, na czym polegają te zawody. Nauczyciel kieruje uczniami tak, by zauważyli regułę tworzenia formy żeńskiej tych rzeczowników. Formułuje regułę generalną i reguły specyficzne, zapisując model na tablicy.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Nauczyciel rysuje na tablicy tabelę, której pierwszą kolumnę wypełnia nazwami zawodów w formie męskiej. Uczniowie mają wypełnić drugą kolumnę, zamieniając formę rzeczowników na żeńską. Uczniowie powtarzają za nauczycielem wymowę męskich i żeńskich form rzeczowników. Następnie nauczyciel rozdaje uczniom po dwa zbiory kart: karty z pierwszego zbioru zawierają nazwy różnych zawodów, karty z drugiego – wyjaśnienie tych zawodów (definicje). Uczniowie dzielą się w pary: ich zadaniem jest dopasowanie swoich kart do kart kolegi. Uczniowie przygotowują ustną odpowiedź na pytanie o to, jaki jest ich przyszły zawód i na czym polega.

Podsumowanie

Nauczyciel zadaje każdemu z uczniów pytanie o przyszły zawód oraz o to, co robi jego przedstawiciel (porozumiewanie się w językach obcych).

Zakończenie lekcji

Praca domowa: uczniowie piszą odpowiedź na zadane wcześniej pytanie w formie krótkiej wypowiedzi pisemnej (porozumiewanie się w językach obcych).

Komentarz metodyczny

Ławki ustawione w rzędach lub półkołu. Ocena zadania domowego może przebiec następująco: nauczyciel pisze na tablicy różne typy błędów, podając ich przykłady, i rozdaje wypowiedzi pisemne osobom, które nie są ich autorami. Prosi o sprawdzenie typu i liczby błędów. Pyta uczniów, które błędy pojawiały się najczęściej, a które wcale, następnie komentuje je. Chwali osoby, które popełniły mniej błędów niż w poprzedniej wypowiedzi pisemnej. Nauczyciel powinien

indywidualizować wymagania według możliwości uczniów, np. zdolniejsi mogą napisać dłuższą wypowiedź pisemną. Z kolei sposób oceniania pracy domowej i formy pracy na lekcji uczniów o SPE powinny być dostosowane do zaleceń z orzeczenia z poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz dostosowane do możliwości ucznia (np. uczniowie z dysleksją lub niedowidzący wykonują p. d. ustnie). W razie potrzeby nauczyciel powinien skonsultować się w tej sprawie ze szkolnym psychologiem/ pedagogiem lub rodzicami ucznia (postulat włączenia rodziców w edukację i współpracy z poradnią psychologiczno-pedagogiczną). Uczniowie zdolniejsi powinni przygotować nieco dłuższą wypowiedź, ewentualnie uzupełnioną o wyp. ustną.

